

DET KONGELIGE
KUNNSKAPSDEPARTEMENT

Fylkesmannen i Vest-Agder
ram@fmva.no

Deres ref

Vår ref
12/315-

Dato
13.11.2012

Fosterbarn i barnehage

Vi viser til epost datert 16. januar 2012 med spørsmål knyttet til fosterbarn i barnehage. Fylkesmannen ber om en vurdering om fosterbarn regnes som søsken i relasjon til moderasjonsreglene, samt hvilke regler som gjelder for refusjon for utgifter til barnehageplass når et fosterbarn er plassert i et hjem utenfor den opprinnelige hjemkommunen. Vi beklager at det har tatt tid å gi Fylkesmannen svar i saken.

1. Fosterbarn og søskenmoderasjon

Forskrift om foreldrebetaling i barnehager fastsatt ved kgl. res 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 jf. § 15 regulerer kommunens ansvar for søskenmoderasjon. Det fremgår av forskriften § 3 at "Moderasjonen skal omfatte søsken som bor fast sammen." Departementet har tidligere presisert at søsken defineres som helsøsken og halvsøsken, og at stesøsken defineres utenfor, se blant annet rundskriv F-08/2006 der dette ble uttalt kort tid etter at dagens barnehagelov trådte i kraft.

Formålet med søskenmoderasjon er å sikre at økonomiske hensyn ikke skal forhindre at retten til barnehage skal oppfylles. Reelle hensyn taler derfor for at fosterbarn (fostersøsken) faller inn under vilkåret "søsken". Dette innebærer at foresatte som har ansvaret for fosterbarn har rett til søskenmoderasjon der øvrige vilkår i bestemmelsen er oppfylt.

2. Refusjon av utgifter for fosterbarn i barnehage

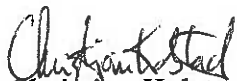
Det følger av barnehageloven § 12a annet ledd at "Barnet har rett til plass i barnehage i den kommunen der det er bosatt". Med "bosatt" menes den kommunen der barnet har sitt reelle bosted, jf. Ot. prp. nr. 72 (2004-2005). Det stilles ikke krav om at barnet skal være folkeregistrert i kommunen. Fosterbarnet er bosatt hos fosterforeldrene og har rett

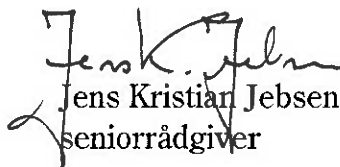
til plass i barnehage i fosterforeldrenes kommune. Det er på denne bakgrunn fosterforeldrenes kommune som skal dekke driftskostnadene.

Det økonomiske ansvaret samsvarer med plikten til å oppfylle retten til barnehageplass, og det er ikke utarbeidet et regelverk som fastsetter et refusjonsoppgjør mellom kommunale barnehageeiere. Refusjonsreglene i forskrift om likeverdig behandling ved tildeling av offentlige tilskudd til ikke-kommunale barnhager § 11 kommer ikke til anvendelse for fosterbarn i kommunale barnehager. Dette er imidlertid ikke til hinder for at kommunene kommer frem til refusjonsordninger, enten gjennom avtale eller med grunnlag i barnevernloven, se særlig barnevernloven § 9-1. Uttalelser om dette regelverket ligger utenfor Kunnskapsdepartementets sektoransvar.

Vi viser for øvrig til vedlagt brev fra Utdanningsdirektoratet om finansiering av barnehagetilbud for fosterhjemsbarn.

Med hilsen

Christian Kolstad (e.f.)
avdelingsdirektør

Jens Kristian Jebsen
seniorrådgiver

Vedlegg:

Brev fra Utdanningsdirektoratet om finansiering av barnehagetilbud for fosterhjemsbarn

Kopi:

Utdanningsdirektoratet

Saksbehandler: Arve Bjørndahl

Vår dato:
13.13.2012
Deres dato:
02.02.2012Vår referanse:
2012/726
Deres referanse:Fylkesmannen i Telemark
Statens hus

3708 Skien

Finansiering av barnehagetilbud for fosterhjemsbarn

Vi viser til henvendelse av 02.02.2012 om finansiering av barnehagetilbud for fosterhjemsbarn. Fylkesmannen i Telemark lurer på hvem som har det økonomiske ansvaret for fosterbarn som har barnehageplass i ikke-kommunal barnehage i annen kommune enn fosterhjemmets kommune.

Det følger av barnehageloven § 14 tredje ledd at «[g]odkjente ikke-kommunale barnehager, jf. første og andre ledd, skal behandles likeverdig med kommunale barnehager i forhold til offentlig tilskudd». Dette er utfyllt av forskrift om likeverdig behandling ved tildeling av offentlig tilskudd til ikke-kommunale barnehager (forskriften).

Av forskriften § 11 følger det at «[k]ommuner som har ikke-kommunale barnehager med barn som er bosatt i en annen kommune, har rett til refusjon for kostnader til ordinær drift som ikke dekkes av foreldrebetalingen og andre offentlige tilskudd fra kommunen der barnet er bosatt.». Det er ikke gjort særlig unntak for fosterhjemsbarn etter denne forskriften. Det er bostedskommunen som vil ha ansvaret etter barnehageloven, også for tilfellene hvor det er fattet vedtak etter barnevernloven.

Med «[b]osatt» menes det sted som barnet faktisk er bosatt, jf. forskriften § 11. Hvilken kommune som er bostedskommune, skal avgjøres ut fra hva som er det reelle bostedet for barnet på det aktuelle tidspunktet. Dette beror på en konkret vurdering av hvert enkelt tilfelle.

Vennlig hilsen

Einar Simonsen Plahter
avdelingsdirektørArve Bjørndahl
førstekonsulent